

CHICAGO

THE MUSICAL

CHIC

Pris kr. 50,-

Teatersjef og ansvarlig utgiver: Kim Bjarke. Redaksjon: Margareta Magnus Myhre, Hanne Lise Rørstad, Linn Blekkerud.
Grafisk formgivning: Solveig Jevanord. Foto: L-P Lorentz. Grafisk produksjon: Interface Media as.
Oslo Nye Teater tar forbehold om endringer i programmet.

CAGO

KJÆRE PUBLIKUM

Den nåværende oppsetning av *Chicago* i New York har gått uavbrutt i 18 år og er nå det nest lengstløpende Broadwayshow i historien. Det er ganske interessant, tatt i betraktning av at *Chicago* er alt annet enn romantisk. Det er kynismen som seirer. *Chicago* er mørk, glamorøs, sexy og usentimental.

Bob Fosses musikal bygger på et skuespill av Maurine Dallas Watkins fra 1926, som omhandler noen virkelige hendelser fra 20-årenes Chicago, der to kvinner fengsles for å ha skutt deres menn. Rettsaken var rene sirkusforestillinger hvor mediene, de kriminelle og rettsvesenet levde i en slags symbiose, avhengig av hverandre. Begge morderne ble frikjent og store mediestjerner.

Chicago handler om lengselen etter berømmelse og bekreftelse, og hvordan denne lengsel til sist blir et narsissistisk behov. Roxie Hart er en påfallende moderne karakter. Hennes drøm om å bli kjent og beundret uten å anstrenge seg er en meget nåtidig drøm.

Bak scenen står samme kunstneriske team som sto bak fjorårets store musikalsuksess *Guys and Dolls*, regissør Svein Sturla Hungnes, koreograf Marianne Skovli Aamodt og musikalsk ansvarlig Petter Kragstad. På scenen er vi stolte av å presentere et flott ensemble av dansere og skuespillere med Hilde Louise Asbjørnsen og Eli Stålhand i spissen i de ikoniske rollene som Roxie og Velma. Og med Dennis Storhøi som den samvittighetsløse advokaten Billy Flynn.

Jo verre det går med verden, jo mer aktuell er *Chicago*.

Velkommen i teatret.

Kim Bjarke
teatersjef

CHICAGO

THE MUSICAL

av Fred Ebb, John Kander og Bob Fosse

Oversatt av Svein Selvig og Svein Sturla Hungnes

Roxie	HILDE LOUISE ASBJØRNSEN
Velma	ELI STÅLHAND
Billy	DENNIS STORHØI
Mary Sunshine	B. HOLM
Amos	SINDRE POSTHOLM
Mama	HENRIETTE FAYE-SCHJØLL
Fred Casely	LARS JACOB HOLM
Inspektør Fogarty mfl.	MORTEN RØHRT
Diverse roller	ensemlet

Dansere: LISBETH SANDNES ESPELAND • CHARLOTTE BRÆNNA •
HENRIETTE FAYE-SCHJØLL • SANDRA GERECKE • MIKKEL GYTHFELDT •
SIVERT HAUGE • LARS JACOB HOLM • GUSTAV ANDREAS KVALE •
VILDE VIKTORIA MADSEN • SINDRE POSTHOLM •
CARL MARTIN PREBENSEN • MARIAMA F. K. SLÅTTØY •
CHARLOTTE ØVERLAND VÅSET • JAN NICOLAI WESNES

Understudy Roxie	Charlotte Brænna
Understudy Velma	Sandra Gerecke
Understudy Billy	Lars Jacob Holm
Understudy Mary Sunshine	Carl Martin Prebensen

Studenter fra Bårdar Danseinstitutt deltar i forestillingen som del av et undervisningsopplegg.

Regi SVEIN STURLA HUNGNES
Koreografi MARIANNE SKOVLI AAMODT
Scenografi OLA BRÅTEN
Kostymer TRUDE BERGH
Masker SIW JÄRBYN
Lysdesign ANDERS BUSCH
Lyddesign TORE GUSTAVSEN/ BJØRN OTTAR UNDSET
Koreografiassistent og dansekaptein LISBETH SANDNES ESPELAND
Regiassistent SILJE UNDERHAUG FOSSELI
Inspisient TINA ESPEJORD

Musikalsk ansvarlig/ kapellmester PETER S. KRAGSTAD

Orkester: BØRGE-ARE HALVORSEN, saxofoner & piccolofløyte • MORTEN BARRIKMO, klarinetter & saxofoner • JENS PETTER ANTONSEN, trompet & flygelhorn • ARILD HILLESTAD, trombone • LEIF OSEN, trommer & slagverk • ERLAND HELBØ, banjo, gitar, mandolin & ukulele • ELLEN BREKKEN, tuba & kontrabass • PETER S. KRAGSTAD, piano & trekkspill • AJA HUMM, fiolin.

Manus av:
Fred Ebb & Bob Fosse

CHICAGO
Musikk av:
John Kander

Sangtekster av:
Fred Ebb

Basert på teaterstykket «CHICAGO» av Maurine Dallas Watkins
Teaterforlag: Nordiska ApS - København

PREMIERE OSLO NYE HOVEDSCENEN 22. JANUAR 2015

KVINNER SOM DREPER

Tekst: Marte Kristiansen

Sensasjonspreget rundt kvinnelige drapspersoner skaper «superstjerner», slik som Velma og Roxie i CHICAGO, mener professor i kriminologi May-Len Skilbrei.

- Det skaper en ekstra fascinasjon når kvinner dreper, sier kriminologiprofessor May-Len Skilbrei ved Universitetet i Oslo. Hun mener det er noe spesielt rundt de fleste menneskers oppfatning av kvinnelige kriminelle.

- I de fleste land er det menn som begår de fleste overlagte drap. Det kan være med på å fortelle hvorfor det blir så veldig sensasjonelt når drap begås av kvinner, sier Skilbrei. Når kvinner dreper forstås det som et brudd med deres kvinnelighet, og må forklares med deres personlighet eller situasjon. Ofte antas det også at kvinner dreper fordi de selv er ofre eller fordi de gjør det for å beskytte andres interesser, mener professoren.

Skilbrei mener det er en todelt måte å fremstille kvinnelige gjerningspersoner på.

- Enten blir kvinner som dreper fremstilt som ekstra ille, som svært slue «edderkopper» som trekker i alle tråder og manipulerer andre. På den andre siden blir de fremstilt som det motsatte, at de har blitt manipulert, at de selv har vært et

offer, eller er tvunget inn i noe, sier hun.

Hvorfor er det slik?

- Det er noe veldig fascinerende ved det. Det blir litt Hollywood. Spesielt fordi man tenker at det å drepe er så i konflikt med kvinnelige idealer, at man ser på det som veldig ukvinnelig. Mens man kanskje tenker at menn som begår voldelige handlinger gjør det mer i fortsettelsen av å være mann, så begår kvinner voldelige handlinger som et «brudd» på det at de er kvinner, utdyper Skilbrei.

- Hvorfor menn dreper må ikke forklares i like stor grad fordi det ikke framstår som et stort brudd med deres mannlighet. Man forstår det som om menn og kvinner dreper på veldig ulike måter, forklarer Skilbrei.

- Slik er det både i forskning, hvordan det håndteres i retten og hvordan det dekkes i media, sier hun.

«Hvordan kunne hun?»

Skilbrei trekker frem forskjellene av kjønnets forestillinger i

vårt samfunn hvor det ikke fremstår som noe som må forklares dersom en mann dreper i sinne eller av økonomiske grunner. Det kan forstås som en rasjonell eller emosjonell handling man kan forstå. Mens når kvinner dreper må man gå en ekstra runde for å forklare hvordan det kunne bli slik.

- Man stiller ofte spørsmålet «hvordan kunne hun gjøre noe sånt?», og ofte ender man opp med forklaringer som at de nok gjorde det for å beskytte barna sine, at de selv har blitt skadet eller at de ikke har hatt noe valg. Eller det helt motsatte, i tilfellene der kvinnen blir «erkeskurk», blir de veldig ekstreme og derfor fjernet fra den hverdagslige forståelsen av kvinner, sier Skilbrei.

- Ofte ser vi også et fokus på kvinner som begår alvorlige lovbrudd som en femme fatale, en spesiell type kvinne som kan hente repertoaret sitt fra Hollywood, hvor de er nettopp utspekulerte, og får menn til å gjøre ting for seg. De bruker seksualiteten og kvinneligheten til å få sin vilje. Det er akkurat det jeg mener skjedde i mediedekningen av Orderud-saken, sier professoren, som har forsket på hvordan Orderud-drapene ble dekket i media.

- Drapssaker der det er kvinnelige mistenkte får veldig stor oppmerksomhet. Også her i Norge, eksemplifisert ved *Orderud-saken, men også gjennom **Søndre Land-saken (se faktaboks om drapene). Begge disse sakene har fått veldig mye oppmerksomhet. Det er noe ekstra fascinerende ved dem, sier hun.

Kampen om forsiden

I Norge har det vært få drapssaker de siste ti årene som har hatt kvinnelige gjerningspersoner, så sakene der det har vært kvinner involvert, har ført til mye oppmerksomhet.

Skilbrei mener både drapene på Orderud og drapene i Søndre Land var sensasjonelle, og at det er forståelig at de fikk

oppmerksomhet. Likevel peker hun på kvinnes store plass.

- Tilfellet her er at de kvinnelige tiltalte fikk veldig mye mer plass i media selv om begge sakene hadde både kvinnelige og mannlige tiltalte. Media fokuserte på de kvinnelige tiltalte helt tydelig fra start til slutt, sier professoren.

Ett av de første oppslagene fra Orderud-drapene om de tiltalte handlet om at Kristin Kirkemo hadde vært nakenmodell, og en avis trykket ett av nakenbildene.

Også i rettsaken ble det lagt vekt på at de to tiltalte kvinnene Veronica Orderud og Kristin Kirkemo var kvinner - og måten de var kvinner på, mener Skilbrei.

Hun har gått gjennom 1068 avisartikler fra perioden 1999 til 2002 fra Dagbladet, VG, NTB og Aftenposten. I tillegg har hun analysert rettsdokumenter fra de to rettssakene. Mediedekningen av kvinnelige tiltalte har ikke endret seg siden 1900-tallet, mener professoren.

Både da og nå blir kvinnene gjort om til «superstjerner», slik vi ser i *Chicago*, hvor Velma og Roxie kjemper om å komme på forsiden av avisene for å gagne sin sak, men også her hjemme, hvor Veronica Orderud og Kristin Kirkemo ble gjort til superkjendiser av pressen.

- Til sammenlikning med *Chicago* kan det også nevnes at kvinnene i Orderud-saken var mye bedre til å bruke media enn mennene deres var. De hadde en mediestrategi, sier Skilbrei.

Kristin Kirkemo solgte blant annet tilgang til å dekke bryllupet sitt til Se og hør mens hun ventet på ankesaken. Der fikk hun redusert dommen dramatisk.

Skilbrei påpeker at kvinnene likevel fikk streng behandling i retten, og nesten tilsvarende behandling som mennene.

* **Trippeldrapet på Orderud gård:** 22. mai 1999 ble tre personer funnet drept på Orderud gård i Sørum, Akershus; ekteparet Kristian og Marie Orderud og deres datter Anne Orderud Paust. De tiltalte var sønn av det drepte ekteparet, Per Orderud, og konen Veronica Orderud. I tillegg Veronicas halvsøster Kristin Kirkemo (da Kirkemo Haukeland) og hennes eks-kjæreste Lars Grønnerød. Saken fikk enorm oppmerksomhet i media. Da dommen falt i 2002 ble de fire tiltalte funnet skyldige i medvirkning til overlagt drap. Kirkemo og Grønnerød fikk henholdsvis 16 og 18 år ubetinget fengsel, og Orderud-ekteparet fikk 21 års ubetinget fengsel.

Kilde: *Store norske leksikon*

- Retten sa eksplisitt at de ikke ville la seg farge av spetakkelet det hadde vært rundt saken, sier hun.

I ankesaken til Veronika Orderud ble det argumenterte med at hun var tegnet frem som en femme fatale - en umoralsk kvinne som bruker sin seksualitet for å lure den ulykkelige helten. Veronika mente det ga henne strengere dom enn hun fortjente.

Ukjent konsekvens

Skilbrei har ikke funnet hold for å si noe om det hadde konsekvenser for håndteringen i retten.

- Det kan vi ikke vite, men Veronika Orderud fikk like steng dom som sin mann, Per Orderud, som i media ble fremstilt som en tøffel, som bare gjorde det han ble bedt om, sier hun.

At han ble dømt likt som henne selv om han helt konsekvent ble fremstilt av sin egen advokat og media som en tøffel, og at han bare gjorde som han ble bedt om, indikerer at dette ikke hadde noen effekt, men man kan tenke seg saker hvor det har effekt, mener professoren.

- Det er en ekstrem sak, så det kan være at hennes innsats ble vektet som viktigere enn hans. Man vet jo ikke hvem som gjorde det - alle er dømt for medvirkning. Det kan hende at dersom retten hadde noen flere år å gå på så hadde de differensiert. Men de sa eksplisitt at de ikke så noen grunn til å gjøre forskjell. De ikke ga etter for alt fiksfakseriet og dramaet som fant sted rundt rettsbehandlingen, forklarer Skilbrei.

I Chicago tidlig på 1900-tallet ble det oftere gitt etter for oppstyr og oppmerksomhet rundt kvinnelige mordere. I årene 1905-1918 ble alle hvite kvinner som var tiltalt for å ha drept mannen sin frifunnet, totalt 35 saker. Det kommer frem

i Michael Lesys bok *Murder city*.

Der kommer det også frem at antall mord begått av kvinner i Chicago mellom 1875-1920 økte med 420 prosent. Kriminaliteten i storbyen var høy. Målt i antall drap var den 24 prosent høyere enn nasjonalt gjennomsnitt.

- Chicago var en svært spesiell by på den tiden. Byen var virkelig kroneksempelen på den amerikanske smeltedigelen, et industrielt område, massivt med innvandring, både fra andre steder i USA og fra Europa. Det var et samfunn som vokste frem veldig fort. En svært rask vekst og store sosiale endringsprosesser. Det er helt forståelig at sosiale problemer og kriminalitet ble en stor del av byen, forklarer Skilbrei.

Hun trekker frem fattigdom og mangel på mulighet til å tjene penger, store sosiale ulikheter, fremvekst av industribaroner og amerikansk mafia, som noen av årsakene.

- Det har aldri vært et liknende samfunn som Chicago på kloden. Det var som et sosialt laboratorium hvor store endringer finner sted på et og samme tidspunkt, på så mange samfunnsområder, og med en ekstrem vekst, sier Skilbrei, som har skrevet om den spesielle samfunnsutviklingen i den amerikanske byen.

Hun mener derfor det er helt naturlig at mange kvinner i Chicago på den tiden grep tak i kvinneligheten og seksualiteten for å komme seg opp og frem, eller ut av vanskelige situasjoner, slik som Roxie og Vilma.

- Kvinner har alltid til en viss grad kunnet være sosialt mobile gjennom ekteskap, men også gjennom seksualitet, blant annet gjennom inntekter fra for eksempel prostitusjon, eller på andre måter kunnet bruke seksualitet for å få tilgang på goder som menn i samme samfunnsklasse ikke har klart, sier Skilbrei.

** **Drapene i Søndre Land:** 4. januar 2009 ble Ragnar Bjertnes Abrahamsen funnet død i en låve på Vollheim gård i Søndre Land, Oppland. 23. januar fant politiet et nytt lik i en brønn på gården; den 41 årige Jan Petter Aarstad, som hadde vært savnet siden 2006. De tiltalte var søskenparet Berit og Knut Arne Thorstensen, som bodde på gården. Ronny Kjeldsen, kjæreste med Berit, ble tiltalt for medvirkning til drapet på Aarstad. Ole Kristian Bjørnsen og Knut Keiko Kaasastul var medtiltalt for drapet på Ragnar B. Abrahamsen. Bjørnsen, Kaasastul og Knut Arne Thorstensen ble også tiltalt for grove ran og utpresing som skal ha skjedd på oppdrag fra Berit Thorstensen. Berit og Knut Arne Thorstensen ble dømt til 21 års fengsel, mens Ole Kristian Bjørnsen ble dømt til fengsel i 19 år. Knut Keiko Rønningen Kaasastul ble frifunnet av Eidsivating lagmannsrett.

EN SJARMERENDE BITCH

Tekst: Linn Blekkerud

Eli Stålhand er beinhard i rollen som nattklubbsangerinnen Velma. Det passer den erfarne skuespilleren godt. - Jeg har aldri vært «den unge søte prinsessen», sier hun.

Som 18-åring begynte Kristiansund-jenta Eli Stålhand å studere ved Doreen Bird College of Performing Arts i London. Skolen har rykte på seg for å avle frem dyktige og allsidige musikal-arter, og for Eli skulle oppholdet ved den anerkjente skolen bli startskuddet for en innholdsrik karriere.

For både i Norge og utenlands har Eli gjennom årene hatt mangt et oppdrag både på og bak scenen. Helt siden hun så 42nd Street i West End i London for første gang, visste hun at det var musikal hun ville gjøre. Ikke lenge etterpå jobbet hun selv på West End, og kan i dag se tilbake på en årelang musikalkarriere i storbyens teaterdistrikt, hvor hun medvirket i flere kjente stykker som *Cats* og *Copacabana*.

- Musikalen er en magisk verden man blir

trukket inn i, en verden full av energi og farger. Det er denne sjangeren som står mitt hjerte nærmest, sier den allsidige artisten som tok med seg verdifulle erfaringer fra storbyen hjem. I Norge har Eli vært engasjert ved flere store teatre som Nationaltheatret, Det Norske Teatret og Oslo Nye Teater, både som koreograf, danser og skuespiller. På Oslo Nye Teater har hun medvirket i bl.a. *The Producers*, *Spellemann på taket* og som en av danserne da teatret satte opp *Chicago* i 2002.

13 år etter spiller Eli en av hovedrollene i samme musikal på samme scene.

Aldri «den søte unge prinsessen»

Det er lett å forstå at Velma-rollen, som tidligere er spilt av store navn som Ute Lemper og

Catherine Zeta-Jones, henholdsvis på teaterscenen og på film, er for mange rene drømmerollen innen musikalsjangeren. Også for Eli.

- Velma er rå, røff og til tider skummel, sier hun.

Som kjent sitter nattklubsangerinnen Velma i fengsel for å ha drept både mannen og søsteren, og ved hjelp av den korrupte advokaten Billy Flynn (Dennis Storhøi) blir hun superkjendis i 1920-tallets Chicago.

Da Eli fikk telefon fra regissør Svein Sturla Hungnes om å spille denne rollen ble hun overrasket, men først og fremst veldig glad.

- Det første jeg tenkte var at dette er tøft! Og veldig kult at Oslo Nye Teater tør å velge en som ikke nødvendigvis har et kjent navn. Hun legger til at hun ser på det som stor tillitserklæring og en utfordring.

Eli forteller videre at hun føler seg heldig som har fått lov til

å personifisere den mystiske Velma.

- Velma er overlegen og mørk, men sårbar langt der inne. Den spennende utfordringen er å skulle være en skikkelig bitch, samtidig som jeg skal være sjarmerende. Publikum skal jo få sympati for Velma til syvende og sist, sier Eli.

Velma-rollen krever som kjent svært gode sang- og danseferdigheter. Her trenger man med andre ord en skikkelig «all rounder» à la Eli Stålhand.

- Rollen er alle tre tingene! I England kaller vi det for «triple threat». Det er sang, dans og skuespill. En drøm for en musikalartist som meg, og dette er kanskje den største rollen jeg har hatt.

Eli elsker nemlig å gjøre roller der hun er slem og utspekulert. Dette har hun gjort en rekke ganger gjennom karrieren, bl.a. som Den grønkleddede i *Peer Gynt* og som Madame Thénardier i *Les Misérables*. Hun forteller at hun aldri har hatt roller som «den unge søte prinsessen».

- Til dette var jeg alltid for lang og stor, ler hun.

Mental coach og personlig trener

Selv om Eli er i god fysisk form, er forberedelsene oppimot en slik rolle svært viktige.

- De fysiske forberedelsene er både for å komme i bedre form, men også for å forebygge skader på en kropp som begynner å bli eldre, smiler Eli, som på tidspunktet intervjuet blir gjennomført er støl i begge armene etter heftige løft under gårsdagens danseprøver. Men dette tar den erfarne skuespilleren med godt humør.

I forbindelse med rollen i *Chicago* skaffet hun seg en personlig trener. Og selv om døgnet ikke alltid har nok timer for tobarnsmoren, går ikke en eneste dag uten at hun svetter og sliter seg gjennom flere treningsøkter. Hun er også nøye med kostholdet.

Eli ville også forberede seg mentalt. Til å hjelpe seg med dette forteller Eli at hun søkte profesjonell hjelp, og snakket med en mental coach til prøveperioden for å se om det kunne fungere.

- Coachen har hjulpet meg å sette ting i perspektiv. Han har bl.a. lært meg hvordan jeg skal komme meg opp igjen dersom det buttrer i mot, og det gjør det jo innimellom, sier Eli som kan fortelle at coachen er tilknyttet toppidretten.

And All That Jazz...

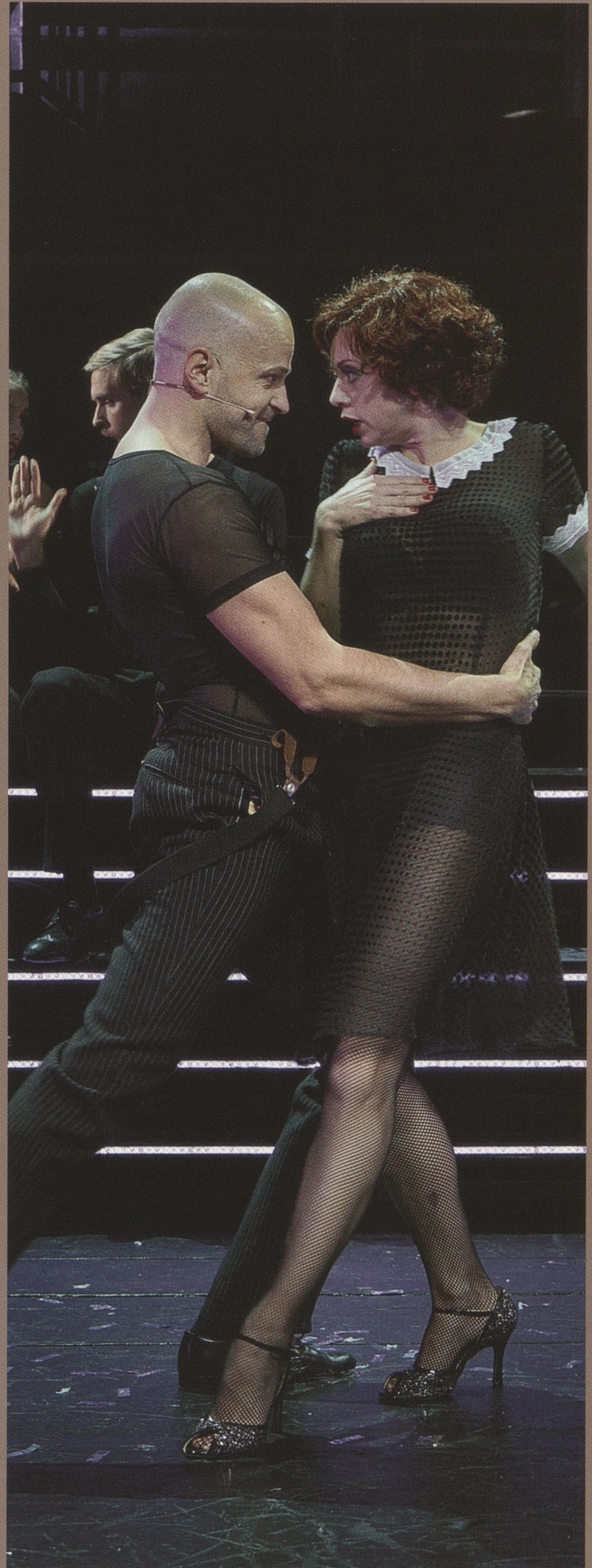
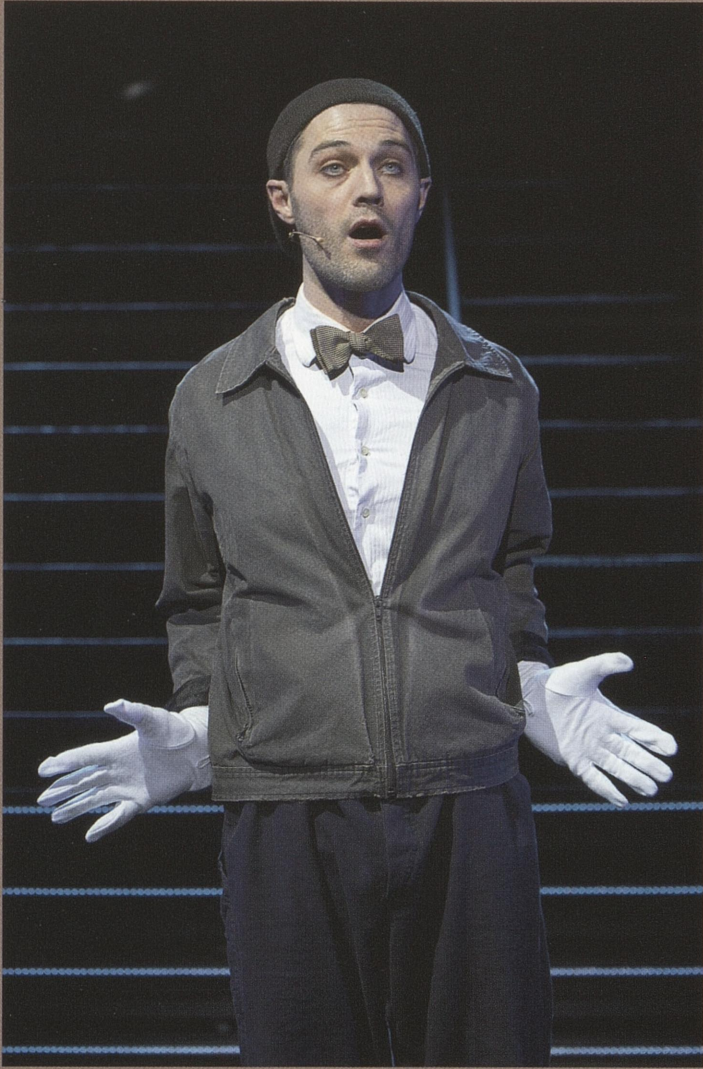
Kombinert med et maraton av sang- og dansetimer har de fysiske og mentale forberedelsene gjort nytten sin. Med det velkjente shownummeret *All That Jazz*, blir det Eli og Velma som sparker i gang festen kveld etter kveld på Oslo Nyes hovedscene. Elis storslagne åpningsnummer er med på å gi mang en publikummer frysninger på ryggen. Forventningene er høye, og presset er stort. Det er da Eli føler at hun får igjen for strevet.

- Det er nettopp når jeg står på scenen med trykket fra det store orkestret i ryggen og energien fra publikum i salen, jeg kjenner at jeg lever, sier Eli.

- Ingenting er bedre!

1. akt:

OUVERTURE	orkestret
ALL THAT JAZZ	Velma og ensemblet
SØTE RARINGEN	Roxie
CELL BLOCK TANGO	Velma og jentene
ER DU GOD MOT MAMA	Mama Morton
Å ELSKE GIR MEG ALT	Billy og jentene
ALLTID NOE GODT	Mary Sunshine
VI SLOSS OM VÅPENET	Billy, Roxie, Mary Sunshine og ensemblet
ROXIE	Roxie og gutta
KAN IKKE GJØRE ALT SELV	Velma
MIN BESTE VENN	Roxie, Velma og ensemblet

2. akt:

ENTR'ACTE	orkestret
JEG HAR EN VENN	Velma
JEG OG MIN BABY	Roxie og gutta
KALL MEG CELLOFAN	Amos
NÅR VELMA BLIR FORHØRT	Velma og gutta
RAZZLE-DAZZLE	Billy og ensemblet
STIL	Velma og Mama Morton
HER OG NÅ	Roxie og Velma
HONEY RAG	orkestret

SLEMME PIKERS FEMINISME

Tøylesløst konsum og kulturkrise på 1920-tallet

av forsker Christine Myrvang

De fleste vil huske å ha sett gamle avisannonser med slanke, gutteaktige og sterkt sminkede kvinner med kortklipt hår og sigaretter på lange munnstykker. Hva slags fenomen var dette? Og har det noe med dagens konsumdebatt å gjøre?

På 1920-tallet var det de unge pikene som fikk gjennomgå. De provoserte med en framtoning som tidligere var forbeholdt ungarer, bohemer eller prostituerte. Det ble moderne med kort hår og kraftig sminke, banning og flørting ble del av den gjengse sjargong, piker kunne både røyke og drikke og råkøre med bil, de kastet seg ut i hemningsløs foxtrot og charleston, og brukte penger på de mest unyttige ting som kino og silkestrømper.

Det var åpenbart mange grunner til å bekymre seg, for de unge pikene var ikke til å kjenne igjen. Noen kritikere ble så opprørte at det var nærliggende å innvarsle en kulturkrise i den vestlige verden. Etter mange år med framskritt på både det materielle og åndelige planet, var man nå kommet til sivilisasjonens vendereis, ble det hevdet. Dette ble ikke minst knyttet til jazzen, ungdommens kulturuttrykk framfor noen. De stormende tjueåra ble synonymt med uttrykket «jazzalderen», og jazzen ble

metaforen på alt som var galt: Den var vill, spontan, ubehersket, improvisert, suggererende, dyrisk og ukontrollerbar. Akkurat som de unge pikene.

Jazzen ble knyttet til etterkrigsungdommen, noe pessimistisk kalt «den tapte generasjon». Det var de som hadde vokst opp under første verdenskrig, med kombinasjonen av blodige slagmarker og jobbernes grådige aksjespekulasjoner. Jazz var ikke bare en musikkform, jazzen var en mentalitet. For ungdommen var den glad, morsom og levende, men kritikere så det annerledes. «Negermusikken», som den hyppig var kalt, ble sett på som et uttrykk for at verden var gått av hengslene. Knud A. Wieth-Knudsen, professor i sosialøkonomi, finansvitenskap og rettslære ved Norges Tekniske Høgskole, så på musikkformen som et av tidas ypperste tegn på degenerasjon. «Jazzens virkning på nutidens ungdom beror fortrinnsvis på dens opildnen af en vis Animalisme», mente

han. Og den hadde lite med musikk og dans å gjøre etter hans smak. Den danskfødte professoren knyttet jazzen til en kritikk av massesamfunnets mangel på originalitet og oppfinnsomhet. Dette gikk også igjen i kritikken av samtidas unge kvinner.

Følelsen av at verden var kommet 'ut av kontroll', var påtrengende hos NTH-professoren. Selv søkte han å innføre et sosiologisk orientert fag ved ingeniørutdanningas høyborg. I sitt politisk-vitenskapelige livsverk sauset han sammen analyser av musikk, populærkultur, kapitalisme, masseproduksjon, befolkningspolitikk og feminisme i en fantasirik teknisk-økonomisk-biologisk lapskaus, med sterke rasistiske og sexistiske innslag. Et stort problem,

slik Wieth-Knudsen så det, var at kvinnene med sin inntreden i arbeidslivet også tjente egne penger. De hadde nemlig ikke vett til å bruke dem fornuftig. I boka *Feminismen* fra 1924 beskrev professoren de unge pikenes pengebruk på denne måten:

[E]n meget væsentlig Del af Samfundets Indtægter [erhverves] nutildags af unge, i Regelen ogsaa ugifte Kvinder, der, trods al naturlig Elskværdighed og andre gode Egenskaber, er uden Fornuft, uden Erfaring og uden økonomisk Forudsigst eller Interesse, men har des mere Eterlignelsestrang, Modegalsskab og Fornøjelsessyge. (...) Hudreder f.Ex. af Telefonist- og Telegrafistinder, Tusinder af Ekspeditricer og Kontoristinder har i Dusinvis af Kjoler, Støvler, Sko, Strømper og Hatte,

hvor de tilsvarende Befolkningslag for en Menneskealder siden nøjedes med et Par Sko og Støvler, en Hverdags- og en Søndagskjole, selvstrikkede Uldstrømper, en Vinter- og en Sommerhat, og hvor endda disse Ting var reparable (...), kunde istandsættes og blev istandsatte.

Wieth-Knudsen var en omdiskutert men veltalende representant for kritikerne av datidas unge piker og deres tøylesløse forbruk. Slik han så det hadde kvinnene mistet interessen for å spare, og erstattet den med en hodeløs handlekraft hva angikk besøk i motemagasiner og bodegær. Dette koplet han til en rekke andre – og til dels motstridende – forfallstegn: modernismens jag etter siste skrik; mekaniseringen, standardiseringen og massepro-

duksjonen som undergravde kritisk og selvstendig refleksjon; finansøkonomiens parasittiske pengespekulasjon; nye kjønnsrollemønstre som ikke bare var naturstridige, men som i siste instans ville føre til økonomisk katastrofe og den hvite rasens fall.

Jeg tør knapt tenke på hva Wieth-Knudsen ville sett for seg som sivilisasjonens utsikter hadde han levd i dag.

Forsker Christine Myrvang skrev opprinnelig foredraget med undertittelen *Tøyleløst konsum og kulturkrise på 1920-tallet* som ble sendt på NRK P2-akademiet i 2002. Teksten er gjengitt med tillatelse fra forfatteren.

Christine Myrvang f. 1966, er dr.philos. og arbeider som Forsker 1 i økonomisk historie ved Handelshøyskolen BI. Hun har blant annet utgitt bøkene *Tømmet eller uhemmet: Historiske perspektiver på konsum, kultur og dannelse* (Pax Forlag 2004) og *Forbruksagentene: Slik vekket de kjøpelysten* (Pax Forlag 2009).

EN MUSIKALSK VAUDEVILLE

- Dette har vært en drøm lenge, sier musikalsk ansvarlig og kapellmester Petter Kragstad.
- Jeg ville gått over lik for å få spille musikalen *Chicago*, men det ble heldigvis ikke nødvendig.

- Da *Chicago* første gang hadde premiere på Broadway i 1975 (nyversjonen som vi spiller er fra 1996), var undertittelen *A Musical Vaudeville*, forteller Kragstad. - Vaudeville er en form for musikalsk varietéforestilling som hadde sin storhetstid i USA rundt forrige århundreskiftet. Forestillingen var sammensatt av flere uavhengige opptredener i ulike sjangre, bl.a. sang, dans, tryllekunst, stand-up og buktaling m.m., som til sammen dannet en helaften. *Chicago* henter sin inspirasjon fra denne formen, og hver enkelt låt kan sees som en variasjon over, eller hyllest til, ett bestemt sjanger-stykke.

- John Kanders musikk er umiddelbart fengende, og de musikalske arrangementene er teknisk utfordrende, men nettopp derfor desto morsommere å spille. Selv om de ulike låtene er inspirert av mange forskjellige musikksjangre, framstår *Chicago* som en helhetlig forestilling fordi disse sjangrene levde side om side på vaudeville-scenen. Musikken er derfor ikke ulik det man ville kunne oppleve på en speakeasy (ulovlig skjenkested) i byen Chicago på 1920-tallet.

Ragtime og jazz er de musikalske bærebjelkene i *Chicago*. Disse hovedsakelig afrikansk-amerikanske musikkformene var enormt populære hos unge folk på begynnelsen av 1900-tallet, men det tok lang tid før de ble akseptert av storsamfunnet.

- Det hvite Amerika var skeptisk til innflytelsen fra svart musikk og kultur. Man var redd for at ragtime, med sine synkoperte rytmer (betoningene kommer før taktslaget) var fysisk og psykisk skadelig for dem som danset til den, og ville føre til lidderlig oppførsel og umoral.

Et annet triks som John Kander benytter seg av i flere av låtene i *Chicago*, er å veksle mellom dur og moll, men med samme grunntone.

- Hvis vi tar utgangspunkt i den tradisjonelle forestillingen om at dur er en 'glad' og moll en 'trist' tonalitet, kan man si at Kander ønsker å få oss til å le og gråte på samme tid. Og det føler jeg er ganske karakteristisk for denne forestillingen som helhet.

**John Kander (musikk),
Fred Ebb (manus/ sangtekster),
Bob Fosse (manus)**

De prisbelønte Fred Ebb (1928-2004) og John Kander (1927-) begynte å arbeide sammen på Broadway på 1960-tallet. Parhestene skrev opprinnelig sanger, flere fremført og innspilt av artister som Barbra Streisand, Liza Minnelli mfl. I 1965 kom deres første musikalsuksess, *Flora the Menace*. Med Cabaret-musikalen med Liza Minnelli i hovedrollen fikk åtte Oscar-priser. Musikalen *Chicago* hadde urpremiere i 1975. Men det var først da den ble satt opp i ny versjon på Broadway i 1996 at den ble en stor suksess, som har blitt spilt fortløpende på Broadway siden. Kander og Ebb står også bak musikk til en rekke filmer: *Funny Lady*, *Kramer vs. Kramer*, *A Matter of Time*, *Places in the Heart* og *Stepping Out*. Mest kjent av alle er nok den verdensberømte tittelmelodien fra filmmusikalen *New York, New York* (1976) med Liza Minnelli og Robert De Niro.

Legendariske **Bob Fosse** (1927-87) begynte som danser og filmskuespiller før han ble koreograf og regissør på Broadway. Regnes som en av verdens mest innflytelsesrike koreografi. Var også manusforfatter og fikk Tony-pris for koreografi hele åtte ganger: *The Pajama Game*, *Damn Yankees*, *Redhead*, *Little Me*, *Sweet Charity*, *Dancin'*, *Big Deal* og *Pippin*, hvor han også fikk Tony for regien. Hadde regi/koreografi på *Chicago* (1975), og var også manusforfatter sammen med Fred Ebb. Sto bak flere store filmer som regissør og koreograf: bl.a. *Cabaret* - hvor han fikk Oscar for regien, klassikeren *All That Jazz*, hvor Fosse hadde regi, koreografi og delvis manus. Det er laget en musikal til Bob Fosses ære; *Fosse*, som ble en stor suksess både på Broadway og i London.

Kilder: Oslo Nye Teater, Wikipedia,
www.tonyawards.com, www.broadway.com,
www.chicagothemusical.com.

CHICAGO – hentet fra virkeligheten

Musikalen om to kvinnelige mordere i 1920-tallets Chicago er basert på virkelige hendelser.

I 1924 dekket den unge reporteren Maurine Dallas Watkins (1896-1969) fra Chicago Tribune mordsakene og de påfølgende rettsakene til cabaretsangeren Belva Gaertner og den unge Beulah Sheriff Annan. Førstnevnte hadde flere havarerte ekteskap bak seg og Annan var gift for andre gang.

Watkins' avisreportasjer hadde fokus på kynismen, farsepreget, det sensasjonelle aspektet og den store media- og offentlige interessen drapssakene skapte. Belva og Beulah, begge attraktive kvinner anklaget for å ha drept hver sin elsker, hevdet å ha blitt fordervet av menn og sprit. Beulah som Watkins omtalte som «beauty of the cell block» og Belva som hun kalte «most stylish of Murderess Row», poserte begge for fotografene i fengselet da Beulah ble satt inn og de ble venninner

mens de satt bak lås og slå.

Bildet av unge Beulah kom på trykk i aviser landet over, og hun mottok gaver og ekteskapstilbud. Kort tid etter mordet hevdet hun at hun var gravid. Ifølge lovverket kunne hun ikke henges under svangerskapet. Da rettssaken med den unge, blivende moren kom opp fortonte den seg som en ren teaterforestilling, med en pent sminket og vel antrukket sjarmerende kvinnelig morder som skapte seg, og en jury bestående av håndplukkede sjarmerende unge menn, for en sto del ungarer.

Begge «jazz babies» – som de ble kalt - ble frifrunnet; Beulah, mindre enn to måneder etter mordet, og Belva måneden etter. Beulahs baby hørte man ikke noe mer om.

Tilbake på universitetet begynte Watkins å skrive på et

teaterstykke om drapssakene. I *Play Ball/Chicago* ble Beulah Annan til Roxie Hart og Belva Gaertner til Velma Kelly, Beulahs ektemann til Amos Hart og advokatene spunnet sammen til Billy Flynn.

Teaterstykket *Chicago* hadde premiere på Broadway i 1926 og fikk flotte anmeldelser. New York Times skal ha kalt det «en satirisk komedie om rettsapparatet slik det fremstår gjennom de stinkende kanalene avisenes publisitet representerer - med fotografer, gråtekoner, fete overskrifter og generell vulgaritet».

Forestillingen ble en stor suksess, som turnerte i flere år med bl.a. - en den gang ukjent - Clark Gable på rollelisten som Amos. I 1927 ble det laget stumfilm av stykket og i 1942 kom

nok en film, *Roxie Hart* med Ginger Rogers.

Watkins skrev 20 teaterstykker og filmmanus, men *Chicago* forble hennes største suksess. Hun motsatte seg ethvert forsøk på å gjenopplive stykket.

Etter Watkins' død ble det gitt tillatelse til å gjøre en musikal av *Chicago* som fikk Broadway-premiere i 1975. I 1996 ble musikalen av John Kander/ Fred Ebb/ Bob Fosse fornyet. I 2002 kom en ny og prisvinnende *Chicago*-spillefilm med bl.a. Catherine Zeta-Jones, Renee Zellweger og Richard Gere. Nyversjonen av *Chicago*-musikalen vant en rekke Tony-priser og har blitt spilt på forskjellige Broadwayscener sammenhengende siden 1996, med totalt over 7000 forestillinger.

Kilder: Wikipedia, Trøndelag Teater, Broadway.com, Tonyawards.com.

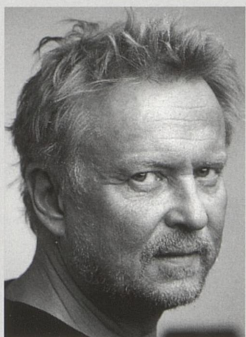
Hilde Louise Asbjørnsen

Jazzsanger, låtskriver, kabaretartist og skuespiller. Utdannet ved UiO (bachelor i teatervitenskap). Kjent fra forestillinger med duoen Asbjørnsen & Joh. og fra egne musikkutgivelser. Siste av ni var samlealbumet *Sweet Morning Music* (2014). Driver plate-label ved samme navn. Tidligere frontvokalist i svenske Koop. Spilt Belle Poitrine i Riksteatrets *Little Me* og gjestet Oslo Nye Teater som Miss Adelaide i *Guys and Dolls* og Ulla i Komiprisen-vinneren *The Producers*. For Ulla-rollen fikk hun Komiprisen for Beste kvinnelige artist, revy og komedie. Film og TV: *Victoria*, *Maestro*, *Den unge Fleksnes* m.m.

Eli Stålhand

Utdannet ved Doreen Bird College of Performing Arts, London. Medvirket i West End-oppsetninger som bl.a. *Cats* og *Copacabana*. Vært engasjert ved diverse norske scener. Oppsetninger i utvalg: *Evita*, *Piaf*, *Tolvskillingsoperaen*, *Whitch witch*, *A Chorus Line*, *I blanke messingen*. Har hatt diverse koreografioppdrag: Nationaltheatret (bl.a. *Ronja Røverdatter*, *Reisen til julestjernen*, *Folk og røvere i Kardemomme by*), Den Nationale Scene (*Snødronningen*), Hålogaland Teater (*Amadeus*). Film: Lars von Triers *Dancer In the Dark*. Tidligere gjestet Oslo Nye Teater i *The Producers*, *Peer Gynt*, *Les Misérables*, *Spellemann på taket*, *La Cage aux Folles*, *My Fair Lady*, *Chicago* (2002), *Cabaret* mfl.

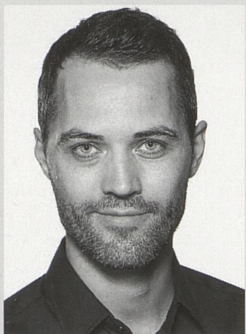
Dennis Storhøi

Utdannet ved Statens Teaterhøgskole. Vært ansatt ved Oslo Nye (18 år), Den Nationale Scene og Rogaland Teater. Frilanser siden 2009. Roller og oppsetninger i utvalg: *George* (*Hvem er redd for Virginia Woolf?*), *Tevye* (*Spellemann på taket*), *Willy Loman* (*En handelsreisendes død*), *Herr Thénardier* (*Les Misérables*), *Albin* (*La Cage aux Folles*). I seks somre spilt *Peer* i *Peer Gynt* på Gålå. Turnert med Riksteatrets *Meg eier ingen*. Gjorde i høst soloshowet *Sex og samliv*. Film og TV: *Kampen om tungtvannet*, *Mammon*, *Størst av alt*, *Ved kongens bord*, *To liv*, *The 13th Warrior*. Priser: Teaterkritikerprisen, Oslo bys kunstnerpris, Komiprisen, Plankebæreren.

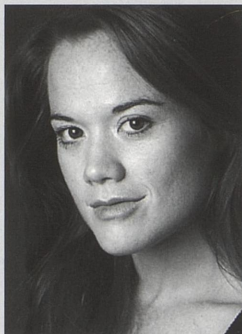
Bentine Holm

Utdannet ved Statens Teaterhøgskole. Tidligere arbeidet ved Den Nationale Scene (Hedvig i *Vildanden*, Eliza i *My Fair Lady* mfl.). Spilt Gudrun i *Stiklestadspelet*. Ansatt ved Oslo Nye Teater siden 1976. Oppsetninger og roller i utvalg: *Guys and Dolls*, *Postkort fra Lillebjørn*, *Singin' in the Rain*, *Det minner meg om Oslo*, *Jul i Blåfjell* (Blåmor), *Chicago* (2002, Mary Sunshine), *Det ugler i mosen* (Detektiv Tweed), *Anything Goes* (Hope), *Vildanden* (Gina), *Flaggermusen* (Rosalinde), *Like for like* (Isabella), *Tiggeroperaen* (Polly). Står bak solokabareten *Bentine synger Lalla Carlsen*.

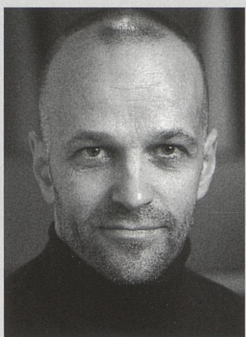
Sindre Postholm

Utdannet musikalartist ved Ballettakademiet i Göteborg. Medvirket i en rekke musikaler og danseforestillinger i Skandinavia: bl.a. *Mary Poppins* (GöteborgsOperan), *Mit Eventyr* (Gladsaxe Teater), *Annie* og *Hallo-Adjø* (Haugesund Teater), *Les Misérables* og *Chess* (Bømlo Teater), *Spamalot* (Folketeateret). Roller senere år: *Bobby* (*Crazy For You*, Wermland Opera), *Riff* (*West Side Story*, Agder Teater), *Freddy Eynsford-Hill* (*My Fair Lady*, Folketeateret), *Bulle* (*Doktor Proktores Prompepulver*, Nationaltheatret), *Leo Frank* (*Parade*) mfl. Danset i Jo Strømgrens *A Dance Tribute to the Art of Football*. Til høsten aktuell i hovedrollen *Jerry Travers* i *Top Hat* på Malmö Opera.

Henriette Faye-Schjøll

Utdannet ved Arts Educational Schools - London og Teaterhøgskolen (KHIO). Spilt Jo i West End-oppsetningen *Little Women*. Har arbeidet ved en rekke norske scener. Oppsetninger og roller i utvalg: *Nora* (*Et dukkehjem*), *Sybil* (*Privatliv*), *Late Night Musikal*, *Du er perfekt, men...*, tittelrollene *Pippi*, *Ronja* og *Annie*. Film og TV: bl.a. *Tulla* i *Søndagsengler*. Medlem av teaterkompaniet Fjerdeklases Produksjoner (*Nesoddspelet 2014*, *Alt er sant*). Ved Oslo Nye medvirket i *Guys and Dolls*, *Oliver!* (Nancy), *De dodes tjern*, *Postkort fra Lillebjørn* mfl.

Lars Jacob Holm

Koreograf, danser og skuespiller. Utdannet ved Den Norske balletthøgskole, UiO og HiT. Frilanser ansatt i Danser- og skuespilleralliansen. Har de siste 20 årene arbeidet kontinuerlig med sceneprosjekter i inn- og utland. Roller i utvalg: *Doktor Rank* i *Et dukkehjem* (Capital Theatre, Beijing), *Munkustrap* i *Cats* (Chat Noir), *Bagheera* i *Hedda*-prisvinneren *Jungelboka* (Det Norske Teatret). Utvalgt koreografi: *Jorden rundt på 80 dager* (åpningsforestilling Den Norske Opera & Ballett), *Spellemann på taket* (Hålogaland Teater). Tidligere gjestet Oslo Nye Teater i *Guys and Dolls*, *Cabaret*, *Crazy For You* mfl.

Morten Røhr

Utdannet ved Statens Teaterhøgskole. Har arbeidet ved Den Nationale Scene, Nationaltheatret, Rogaland Teater m.m. Ansatt ved Oslo Nye Teater siden 1992. Medvirket i repertoar som spenner fra Shakespeare og Dostojevskij til Oscar Wilde, musikaler, one-man-show og ny norsk dramatik. Studert og spilt Shakespeare ved The Globe, hvor han og representerte Norge under OL-kultursesongen. Diverse frilansoppdrag i teater, film og TV. Siste år medvirket i bl.a. *Jul i Blåfjell*, *Hypokonderen* og musikalen *Guys and Dolls*.

Lisbeth Sandnes Espeland

Utdannet danser og høgskolelektor ved Kunsthøgskolen i Oslo (KHIO). Medvirket i en rekke oppsetninger på norske scener: *My Fair Lady* (Folketeateret), *Evita* (Det Norske Teatret), *Ikke gi deg, jente* (Hanne Krogh og Tre Tenorer, Bølgen kulturhus), Oslo Danse Ensemble, Akershus Teater, Brageteatret mfl. Undervist ved KHIO, Norges Dansehøyskole, Fagerborg og Rud videregående skoler og diverse dansestudioer. Har også hatt koreografioppdrag. Tidligere gjestet Oslo Nye Teater i *Guys and Dolls*, *Singin' in the Rain* og *West Side Story*.

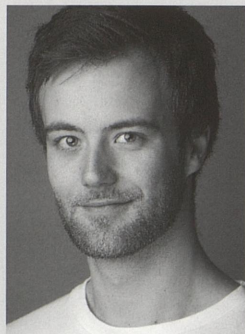
Charlotte Brænna

Utdannet ved Bårdar Akademiet (2009-12). Medvirket i musikaler, konserter, show m.m. Oppsetninger/roller i utvalg: Folketeaterets *Billy Elliot*, *My Fair Lady* (Clara/ understudy Eliza Doolittle) og *Annie* (Mrs. Greer, understudy Grace/Lily), *Jeppé på Bjerget* (Drammens teater), *Parade* (Lucille), *Peer Gynt* på Gåla (Ingrid). Før utdanning vært med i *Putti Plutti Pott* (Oslo Spektrum), *Jungelboka* (Det Norske Teatret), Det Norske Operas barnekor (bl.a. Operaens *La Bohème*, *Nøtteknekkeren*) mfl. TV: *Dumpa*, *Fryktfaktor 11*. Gjester oss nå for første gang.

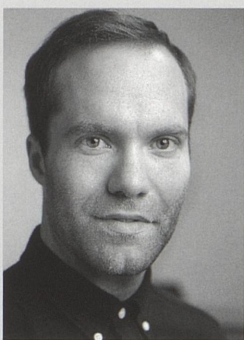
Sandra Gerecke

Utdannet ved Bårdar Akademiet og i New York. Ansatt som pedagog og koreograf på Bårdar Akademiet. Medvirket i *Evita* og *Jungelboken* (Det Norske Teatret), *My Fair Lady* (Folketeateret), *Urban-X* by Cre-8 (Den Norske Opera & Ballett). TV: bl.a. *Adils Hemmelige Dansere*, *Lilyhammer*, *MGP*, *Skal vi Danse*, *X-Factor*, Truls Svendsens Beyoncé-parodi *Single Ladies* i TV2s Gullfisken-show. Hatt danseopptredener for artister som Nelly Furtado, Madcon, Silya og Samsaya. Koreografert for TV: *AF-1*, *MK-X*, *Erobreren*, *MGPjr.*, *Kvelden er din*, *X-Factor*. Fast medlem av dansegruppen Cre-8 siden 2008. Gjester oss nå for første gang.

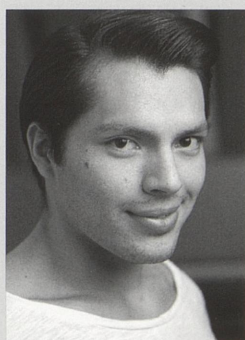
Mikkel Gythfeldt

Utdannet ved Bårdar Akademiet (2008-12, musikaldans/teater) og dansestudioet Jacob's Pillow, USA. Har medvirket i bl.a. *West Side Story* (Moster Amfi, Bømlo), *Jeppe på bjerget*-turné (Jeppe AS), *Trunk* (Scene Bårdar), showgruppen Starworkers og diverse show i regi av 2Entertain. Gjestet oss i høst i *Jul i Blåfjell*.

Sivert Hauge

Utdannet ved Balettakademien Göteborg (2006-09). Medvirket i musikaloppsetninger i Sverige og Norge, show m.m.: *La Cage Aux Folles* (Mercedes, GöteborgsOperan), *Spamalot* (Oscarsteatern, Stockholm/ Nöjesteatern, Malmö), *Jorden rundt på 80 dager* (Den Norske Opera & Ballett), *Cats* (Chat Noir), show i regi av 2Entertain. Gjester nå Oslo Nye Teater for første gang.

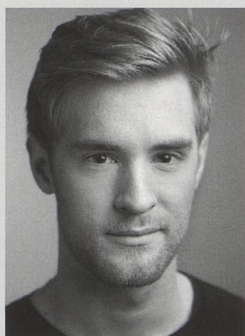
Gustav Andreas Kvale

Utdannet danser ved Kunsthøgskolen i Oslo (KHIO 2007-10). Har medvirket i *Familjen Addams* (Lorensbergsteateret, Göteborg), *Evita* (Det Norske Teatret), *My Fair Lady* (Folketeateret), *Peer Gynt* på Gållå, *Nobels Fredspriskonsert*, show på Color Line i regi av 2entertain m.m. Undervist i dans i Norge og Sverige. Tidligere gjestet Oslo Nye Teater i *Guys and Dolls*.

Vilde Viktoria Madsen

Utdannet ved Kunsthøgskolen i Oslo (KHIO). Medvirket i *Signum Axis* (Dansens Hus), *Only Light* (Kanonhallen), *Hiltringstimen* og *Se meg!* (Akershus Teater), *Så tag nu mina hender* (Den kulturelle skolesekken), *Rommet i klassen* med ODE-ung m.m. Tidligere gjestet Oslo Nye Teater i *Guys and Dolls* og *Singin' in the Rain*.

Carl Martin Prebensen

Utdannet musikalartist fra Bårdar Akademiet (2011-14). Sunget i Den Norske Operas barnekor og medvirket i *Carmen*, *La Boheme*, *Nøtteknekkeren* og *Tosca*. Spilte stesøsteren Medusa i *Askepott* på Den Norske Opera & Ballett (2012). Medvirket som del av sin praksis i *Annie* på Folketeateret (2013) og *A Chorus Line* på Chat Noir (2014), hvor han også var understudy for rollen Mike. Underviser ved Art Musikal og Ballettskole. *Chicago* er hans profesjonelle scenedebut etter endt utdanning.

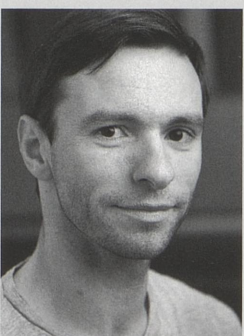
Mariama F. K. Slåttøy

Utdannet ved Kunsthøgskolen i Oslo (KHIO 2011-14, bachelor i dans). Medvirket i fjorårets *ODE 20 år* (*Ever/ Jiggy*) på Den Norske Opera & Ballett. Tidligere danset under Olavsfestdagene og Trondheim Kammer-musikkfestival. Har jobbet i NRK som programleder og programlederassistent. Gjester nå Oslo Nye Teater for første gang.

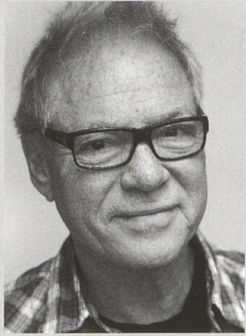
Charlotte Øverland Våset

Utdannet ved Statens Balletthøgskole. Medlem av Oslo Danse Ensemble fra 1995-2010. Medvirket i en rekke musikaler m.m. på norske scener. Oppsetninger i utvalg: *Frendelaus*, *Jungelboka*, *Annie get your gun*, *West Side Story*, *Evita*, *Hair*, *Svindlere med stil*, *Cats*, *Jorden rundt på 80 dager*. Koreografert for TV og scene: bl.a. *MGP*, *Eurovision song contest*, *Skal vi danse*, *BliMe!*, Wallmans Salonger, sommershow mfl. Tidligere gjestet Oslo Nye Teater i *Guys and Dolls*, *Jul i Blåfjell*, *West Side Story*, *Den syngende Frk. Detektiv*, *My Fair Lady*.

Jan Nicolai Wesnes

Utdannet ved Kunsthøgskolen i Oslo (KHIO) (2001-04). Vært tilknyttet Jo Strømgren Kompani, Den Norske Opera & Ballett, Hålogaland Teater, Oslo Danse Ensemble m.m. Koreografert for TV (to sesonger av *Showbiz*, NRK), film, revyer og sceneshow. Tidligere gjestet Oslo Nye i *Guys and Dolls*, *Singin' in the Rain* og *West Side Story*. Koreografert *Postkort fra Lillebjørn* og *Spring Awakening* på hovedscenen.

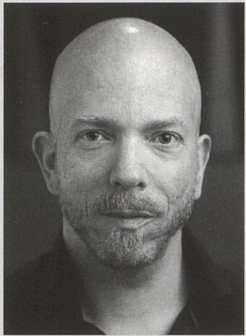
Svein Sturla Hungnes, regi

Skuespiller, instruktør og teatersjef. Utdannet ved Statens Teaterhøgskole. Spilt betydelige roller i teater, film og TV. Vært kunstnerisk rådgiver/ fast instruktør ved Nationaltheatret og konstituert teatersjef ved Riksteatret. Teatersjef for Oslo Nye Teater i perioden 2002-09. Regioppgaver ved Oslo Nye: bl.a. musicalene *Guys and Dolls*, *Les Misérables*, *Singin' in the Rain*, *Spellemann på taket*, *West Side Story*, *La Cage aux Folles*, *My Fair Lady*, *Chicago* og *Cabaret*, samt *Blind hevn*, *Peer Gynt*, *Et dukkehjem*, *En handelsreisendes død*, *Bernarda Albas hus*, *Hedda-prisvinneren* *Hvem er redd for Virginia Woolf?*, *Jul i Blåfjell*. Regissert oppsetninger ved de fleste norske scener. For sin innsats for scenekunst og norsk teater ble han utnevnt til Ridder av 1. klasse av Den Kongelige Norske St. Olavs Orden i 2004. Er tildelt Oslo Bys kulturpris 2009 og Anders Jahres kulturpris 2006.

Marianne Skovli Aamodt, koreografi

Koreograf og danser. Utdannet ved Randi Frønsdals dansestudio, Operaens ballettskole og Molly Molloy/Anna Price i Paris. Tidligere medlem av Oslo Danse Ensemble, Carte Blanche, Studio Oscar, Norsk danse teater. Medvirket som danser/stager/ koreograf for sceneoppsetninger og TV. Oppsetninger i utvalg: *Next To Normal*, *Evita*, *My Fair Lady*, *A Chorus Line*, *West Side Story*, *Cats*, *Jungelboken*. Har hatt koreografien/ vært medinstruktør for Oslo Nye Teaters *Guys and Dolls*, *Les Misérables*, *Singin' in the Rain*, *Spellemann på taket*, *La Cage aux Folles*, *My Fair Lady*, *Chicago*, *Cabaret* m.m. Undervist i inn- og utland. Er tildelt Oslo bys kunstnerpris 2006.

Petter S. Kragstad, musikalsk ansvarlig/ kapellmester

Har kandidateksamen i komposisjon fra Norges Musikkhøgskole. Vært dirigent for *Peer Gynt* på Gållå og musikalsk ansvarlig/ kapellmester/ alturnerende kapellmester på *Jesus Christ Superstar* (Lørenskog Hus), *Parade* (Melpomene), *Little Me* (Riksteatret), *Svindlere med stil* (Thalia) mfl. Underviser ved Bårdar Akademiet og tidligere ved KHIØ. Som komponist hatt fremføringer med Kringkastingsorkestret, Oslo Sinfonietta og på Ultimafestivalen. Arrangert musikk for Kringkastingsorkestret, Forsvarets Stabsmusikkorps, Marinemusikken i Horten, kor og TV. Tidligere gjestet Oslo Nye Teater i *Guys and Dolls*, *Spring Awakening*, *Les Misérables* og *Singin' in the Rain*.

Ola Bråten, scenografi

Utdannet ved Yale University, USA (Master of Fine Arts, 2005-08). Arbeidet som scenograf/lydsdesigner på en rekke teaterproduksjoner. Oppsetninger i utvalg: bl.a. *Evita* (Det Norske Teatret), *Peer Gynt* (Fishauktionhalle, Hamburg), *Next to Normal* (Wermland Opera, Sverige), *Fredlaus* (Hålogaland Teater), *Jack & Bønnestengelen* (Teater Manu), *Ylajali* (Rogaland Teater), *Byggmester Solness* (Teater Ibsen). Har hatt diverse scenografioppdrag for ulike artister og dansekompanier: Secret Garden, Annbjørg Lien, Solveig Slettahjell, Kari Bremnes, IsadoraNOW og Subjazz. Tidligere gjestet Oslo Nye Teater som scenograf for *Jul i Blåfjell*, *Guys and Dolls* og *Blind hevn*.

Trude Bergh, kostymer

Utdannet ved Statens håndverk og kunstindustri-skole (kostymelinjen). Har arbeidet i Oslo Nyes kostymeavdeling siden 1981 og vært med på å etablere patinerings- og fargeverkstedet. Kostymetegneroppdrag i utvalg: *Guys and Dolls*, *Det lykkelige valg*, *Peer Gynt*, *Et dukkehjem*, *Arsenikk og gamle kniplinger*, *Fruen fra Det indiske hav*, *Victoria*, *Ole Brumm* mfl. Vært kostymedesigner for Agder Teaters *Spellemann på taket* og hatt engasjementer for SceneKvelder, Peer Gynt-stemnet, danseoppsetninger, spel og TV.

Siw Järbyn, masker

Siden 1966 arbeidet som maskør og parykkmaker innen teater, film og TV. Jobbet lenge med svensk teater (bl.a. *Annie get your gun*, *Clownen Charlie River* med LillBabs), før hun kom til Norge. Her har hun medvirket på mer enn 60 filmer og TV-produksjoner. Var ansatt i NRK 1999-2013. Film og TV i utvalg: Liv Ullmans *Frøken Julie*, *Veiviseren*, *Ori- ons belte*, *Jakten på nyresteinen*, *Sofies verden*, *Bo- rettslaget*, *Harry & Charles*, *Erobreren*. Undervist ved Dramatiske Instituttet, Den norske filmskolen mfl. Priser: Gullrutens Æresfagspris 2013, Gullrutens Fagpris 2010 (*Harry & Charles*), Amanda komiteens Gullklapper 1998, Amandas Fagpris 1990. Gjester nå Oslo Nye Teater for første gang.

Anders Busch, lysdesign

Arbeidet tidligere med lyssetting innen film. Har hatt lysdesign til en rekke teateroppsetninger og TV-produksjoner: bl.a. *Annie*, *My Fair Lady* og *Jul i Blåfjell* (Folketeateret), *Familien* (Det Norske Teatret), *Jungelboken* (Chat Noir), *Bør Børson* (Hålogaland Teater), TV2s *Idol*, *Skal vi danse?* og *Norske Talenter*. Vært lysdesigner for Silje Nergaard, A1 mfl. Tidligere gjestet Oslo Nye som lysdesigner for bl.a. *Guys and Dolls*, *Oliver!*, *Postkort fra Lillebjørn*, *Lærere for livet*, *Les Misérables*, *Et dukkehjem*, *Singin' in the Rain*, *Spellemann på taket*.

Tore Gustavsen, lyddesign

Utdannet ved Norsk Lydskole (senere NISS), hvor han også har undervist. Ansatt ved Nationaltheatret 1989-95 og Det Norske Teatret 1995-2011. Har ledet lydavdelingen ved Oslo Nye Teater siden 2011. Vært lyddesigner på en rekke teaterproduksjoner. Oppsetninger i utvalg: *Oliver!*, *Next To Normal*, *Jesus Christ Superstar*, *An-Magritt*, *Piaf*. Har vært lydansvarlig for *Peer Gynt* på Gållå gjennom 15 sommersesonger.

THON
HOTELS

THON SHOW & SCENE

Våre hotelloppakker inneholder
showbilletter og overnatting
med deilig frokost.

Vi har billetter til de fleste scener
i Oslo. Velg hvilket Thon-hotell du
ønsker å bo på.

thonhotels.no/show

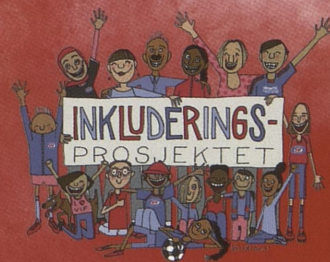
TA I ET TAK FOR OSLO

Vålerenga **mot**
rasisme

VÅLERENGA MOT RASISME jobber
med integrering gjennom idrett og
skaper samhold og gode holdinger.

JOBBSJANSEN gir ungdom,
minoritetskvinner og rusavhengige
verdifull arbeidstrening, så de kan få
en bedre fremtid.

INKLUDERINGSPROSJEKTET gir barn
av fattige familier gode ferie- og
fritidsopplevelser de fleste av oss
andre tar for gitt.

Stiftelsen Vålerenga Fotball Samfunn er til for å gi noe tilbake til byen vi elsker.
Ønsker du mer informasjon, å støtte oss eller bidra som frivillig – ta kontakt med
Lars Eirik Eggen på telefon 900 62 093 eller på e-post lars.eirik@vif.no

PIETÀ

Premiere 5. februar
Centralteatret

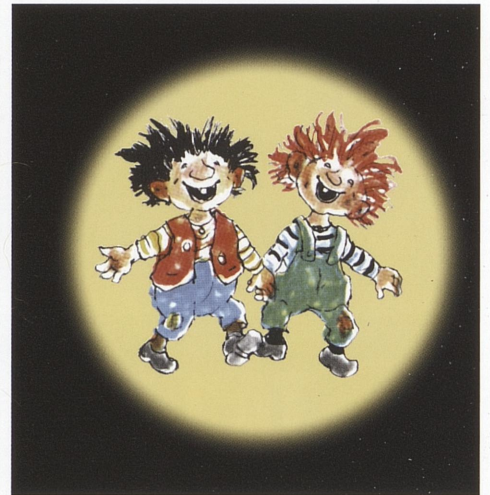
KJÆRLIGHETSREV

Ekstraforestillinger i januar og februar
Centralteatret/Hovedscenen

MUMMITROLLET og det usynlige barnet

Premiere 12. februar
Trikkestallen

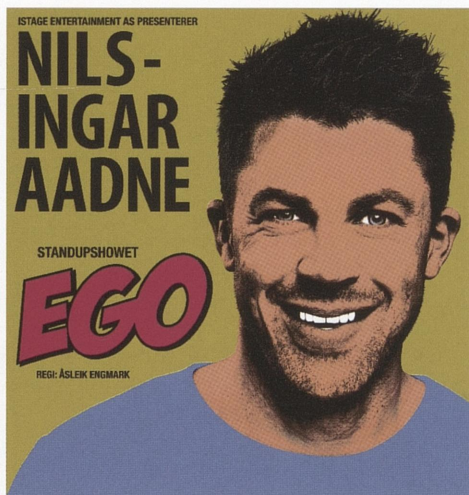
KARIUS OG BAKTUS

Spilles f.o.m. 14. februar
Hovedscenen

LENGE LEVE LIVET

- en musikal større Melodi Grand Prix
Premiere 16. april, Centralteatret

EGO

Premiere 20. februar
Centralteatret

STATSTEATRET 1880 - Amerika

Premiere 6. mai
Trikkestallen

BLI MED- BILLETTEN KR. 50,-

Nå gir vi alle mulighet til å gå på teater via vårt inkluderingsprosjekt.

Les mer: www.oslonye.no

BLI MED BILLETTEN®

TEATERKJELLER'N & FOOD STORY

Byens hyggeligste kulturscene
med mat og drikke

Unn deg noe godt å spise før du skal på forestilling

Forrett: Kremet blomkålsuppe med råstekt sellerirot, trøffel og karse
Hovedrett: Bresert okseskank «bourguignon» med røkt sideflesk, sjampinjong,
løk, gulrot, potetpuré og rødvinsaus, eller Torskerygg med samme tilbehør.

Dessert: Yoghurtpannacotta med bringebær

Kr. 350,- med teaterbillett / kr. 450,- uten teaterbillett.

Kun forhåndsbestilling

Bestill bord bestilling@pausematogdrikke.no

tlf. 22 42 28 20

FOOD
STORY

www.foodstoryoslo.no

fb.com/teaterkjellern

#teaterkjellern

BLI MEDLEM I VENNEFORENINGEN!

Et medlemskap i Oslo Nye Venneforening skal primært være en økonomisk støtte, men er også et forum for en nærmere kontakt med teatret. Du vil få tilbud om billetter til reduserte priser på alle teatrets scener og et par ganger i året inviteres du eksklusivt til medlemsforestillinger. Da har du mulighet til å møte noen av teatrets skuespillere og regissører og andre som jobber i teatret, samt få presentert kommende repertoar og andre planer teatret har. Dette er alltid spennende og noe vi i venneforeningen har satt stor pris på!

Vårt formål er å stimulere og støtte virksomheten ved teatret. Vi søker å bidra til å ivareta tradisjoner og ikke minst de arkitektoniske kvalitetene ved Centralteatret, byens eldste teater i drift.

Ønsker du å bli medlem i vår hyggelige forening, kontakt venneroslonye@gmail.com

Årskontingent kr. 400,-
Velkommen som medlem!

VENNEFORENING

DETEKTEAMET

Ekstraforestillinger fra 30. januar
Teaterkjeller'n

LOCO DIENSTAG

Spilles første tirsdag i måneden
Teaterkjeller'n

PÅ NYKLIPTE STIER - Illusjoner

Spilles fra 19. mars
Teaterkjeller'n

Billetter:
22 34 86 80
815 33 133
www.oslonye.no
7-Eleven
og Narvesen

Oslo Nye Hovedscenen
Rosenkrantzgt. 10

Oslo Nye Centralteatret
Akersgt. 38

Oslo Nye Trikkestallen
Torshovgt. 33

Oslo Nye Teaterkjeller'n
Akersgt. 38

www.oslonye.no

Oslo kommune

HOVEDSCENEN